

Когато бѣхъ малъкъ, азъ написвахъ съ голѣми букви:
Едуардъ Беленъ, строителъ.

На 18 годишна възраст скъсахъ напълно съ правнитѣ науки, които започнахъ поради желанието на семейството. И вмѣсто да стана съдия, захехъ се да изучавамъ фотографията.

Отъ 1896 г. се интересувахъ живо отъ предаването на образитѣ. Откритията идватъ въ ума бързо

Въртелешката съ кончета.

като свѣтковицата. Човѣкъ работи дълго и единъ день, безъ да очаква, изведнажъ се вижда облѣнъ въ свѣтлина. Така открихъ моя пръвъ апаратъ за *далечно фотографияне*. Бѣше 23 януарий 1907 г. Тая вечеръ си легнахъ много късно, развълнуванъ отъ въпроса, който ме занимаваше вече месеци.

Азъ мислѣхъ върху откритията на германския ученъ Кронъ и мислено прелиствахъ страницитѣ на списанието, въ което четохъ статията. Заспахъ много възбуденъ и следъ три часа се събудихъ. Апаратътъ, за който мислѣхъ тъй дълго време, се очерта изведнажъ предъ мене. Азъ грабнахъ една шоколадена кутия, която се намираше до леглото ми и нарисувахъ общия планъ на първия белинографъ върху дъното на кутията. На другия день следъ тая бележита вечеръ добихъ патента на моето изобретение. Разбира се, то се дължи на мене, но моя пжть къмъ него бѣ твърде много облекченъ отъ откритията на фото-електрическата камера въ Германия презъ 1905 г. Ето главнитѣ моменти въ живота на моя апаратъ:

1907 г. — първо предаване на образи по жица.

1913 г. — първи фото-репортажъ предаванъ по жица.